

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ ІМЕНІ АКАДЕМІКА В. ЛАЗАРЯНА

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Голова приймальної комісії
Ректор О.М. Пшінько
«» 2017 р.

ПРОГРАМА

фахового вступного випробування для прийому для навчання
за освітньо-науковою програмою підготовки **доктора філософії**
на основі раніше здобутого ступеня **магістра (спеціаліста)**

зі спеціальності 033 – філософія

Дніпро - 2017

ВСТУП

Програма фахового вступного випробування для прийому для навчання за освітньо-науковою програмою підготовки доктора філософії на основі раніше здобутого ступеня магістра (спеціаліста) розроблена відповідно до діючих нормативних документів: Конституції України, Закону України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. № 1556-VII; «Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 та Правил прийому до Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна на навчання за освітнім ступенем доктора філософії в 2017 році.

Фахове вступне випробування на навчання за освітньо-науковою програмою «Доктор філософії» за спеціальністю 033 – «Філософія» приймається екзаменаційною комісією.

Мета вступних іспитів – оцінка базових знань вступника до аспірантури з точки зору їх достатності для наукової роботи зі спеціальності 033 – «Філософія» (рівень підготовки кадрів вищої кваліфікації) для подальшого зарахування до аспірантури на конкурсній основі.

Завданням іспиту є виявлення у вступника до аспірантури здібностей до аналітичної і наукової роботи.

Екзаменаційний білет складається з чотирьох питань, в тому числі теоретичних та практичних, що беруться з різних розділів цієї Програми.

При відповіді на них вступник до аспірантури повинен продемонструвати рівень фундаментальної підготовки, який дозволить йому успішно опанувати освітньо-науковий рівень кваліфікації.

За підсумками іспиту виставляється диференційована оцінка, в ній враховується:

- якість відповідей на екзаменаційні питання, що містяться в білеті, і на додаткові питання до них;
- оцінка за дослідницьку пропозицію, виставлена рецензентом, а також зміст та якість освоєння матеріалу дослідницької пропозиції, виявлені при іспиті за темою дослідницької пропозиції.

1. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Форма проведення фахового вступного випробування – письмова.

Необхідні для вичерпної відповіді на питання записи виконуються на папері зі штампом університету. На кожному листі вступник до аспірантури вказує своє прізвище, ініціали, номер білета. Листи нумеруються, заповнюються з обох сторін. Питання в білетах формуються на основі даної програми, яку вступники до аспірантури отримують завчасно.

При відповідях на теоретичні питання кандидат повинен продемонструвати не тільки володіння навчальним матеріалом, але й розуміння зв'язку теорії з практикою.

Рекомендується підготовка конспекту самостійної роботи по програмним питанням і по рекомендованій літературі.

2. ВИМОГИ ДО ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ПРОПОЗИЦІЇ

Дослідницька пропозиція має на меті показати, що вступник до аспірантури має необхідні теоретичні та практичні знання за обраним напрямом своєї майбутньої наукової діяльності. При виборі теми дослідницької пропозиції необхідно виходити, перш за все, з її актуальності, а також власних наукових інтересів за обраною для навчання в аспірантурі спеціальності.

Дослідницька пропозиція повинна носити характер творчої самостійної науково-дослідницької роботи. Виклад матеріалу не повинен обмежуватися лише описовим підходом до розкриття обраної теми, але так само має відображати авторську аналітичну оцінку стану проблеми (наукового завдання) і власну точку зору на можливі варіанти вирішення.

Дослідницька пропозиція повинна складатися з 3-х частин:

- вступу (обґрунтування вибору теми, її актуальність, основні цілі і завдання дослідження);
- основна частина складається з 2-3 параграфів, в яких розкривається сутність досліджуваної проблеми, оцінка існуючих в літературі основних теоретичних підходів до її вирішення, виклад власного погляду на проблему та шляхи її вирішення і т.п.;
- висновок (коротке формулювання основних теоретичних засад і результатів, отриманих в ході дослідження).

Обсяг роботи 5 сторінок друкованого тексту (шрифт 12 Times New Roman, через 1,0 інтервалу).

Текст повинен бути ілюстрований таблицями, графіками, діаграмами, причому найбільш цінними з них є ті, що самостійно складені автором. Громіздкі ілюстративні матеріали повинні подаватися в додатках.

Необхідною частиною дослідницької пропозиції є список літератури, використаної в ході роботи за обраною темою. Список складається відповідно до правил бібліографічного опису.

При виконанні роботи потрібно обов'язково використовувати законодавчі акти, нормативні документи, книги, статті, статистичні збірники, фактичну інформацію, матеріали офіційних сайтів Інтернет. Посилання на використані джерела, в тому числі електронні - обов'язкові.

Дослідницька пропозиція представляється на рецензування в друкованому та електронному вигляді. Рецензується членом предметної комісії, який має науковий ступінь доктора наук.

3. ТЕМИ НАВЧАЛЬНОГО МАТЕРІАЛУ, ЩО ВКЛЮЧАЮТЬСЯ ДО БІЛЕТІВ

Тема I. Фундаментальність філософського мислення

Своєрідність і сучасне тлумачення предмета філософії. Рациональне та ірраціональне в структурі філософії. Історична зміна предмета філософії і «вічність» її проблем. Символічні й метафоричні смисли у філософії. Духовно-практична інтенція філософії. Соціокультурні і соціоекономічні передумови виникнення філософського знання. Поняття світогляду, його природа, структура. Ціннісний та інтегративний характер світогляду. Філософія як світоглядна форма свідомості. Основні історичні

типи світогляду. Міфологія, релігія і філософія. Філософія і філософствування, їх спорідненість і відмінність. Категорії філософії. Філософія як системно організоване й структуроване абстрактно-теоретичне знання. Основні функції філософії. Філософія як феномен культури. Сутність та зміст філософських проблем. Філософія як форма теоретичного знання. Співвідношення філософії і науки. Місце філософії у системі гуманітарного знання. Філософія як методологія наукового пізнання. Структура філософського знання: онтологія, метафізика, гносеологія, філософська антропологія, аксіологія, історія філософії, етика і естетика, логіка, соціальна філософія, філософія науки.

Місце та роль історії філософії в структурі філософського знання. Основні поняття та категорії філософії.

Тема 2. Філософія Античності

Антична філософія як матриця європейської культури в її історичному розвитку і сучасність. Передумови виникнення філософії в стародавньому світі. Специфіка філософії Стародавнього Китаю і Індії. Принципова відмінність та елементи спільності змісту, характеру і способів філософствування на Сході та Заході.

Рационалістичний характер давньогрецької філософії. Джерела античної філософії: міфологія і релігійні системи Стародавньої Греції. Основні етапи розвитку античної філософії. Космологізм як суттєва риса ранньої античної філософії. Проблема субстанції та вчення про буття у досократиків (Мілетська школа, Елейська школа, Геракліт Ефеський, школа Піфагора, атомізм). Стихійна діалектика перших давньогрецьких філософів (апорії Зенона, вчення про протилежності у Геракліта і Емпедокла). Софісти. «Людина - міра усіх речей». Сократ та його місце в історії філософії. "Обрії метафізики": Платон. Поява ідеального. Енциклопедична філософська система Аристотеля. Класифікація наукового знання. Проблема істини. Створення формальної логіки. Елліністична філософія: стоїцизм, епікуреїзм, скептицизм, малі сократичні школи. Етика римських стоїків: Сенека, Епіктет, Марк Аврелій.

Тема 3. Філософія Середньовіччя та доби Відродження

Тео- і антропоцентризм філософії середньовічної Європи. Синтез античної філософської традиції та християнських догматів у філософії середньовіччя, його прояв в онтології, гносеології, антропології та етиці. Виникнення середньовічної парадигми західноєвропейської філософії та її духовна орієнтація. Проблеми віри і знання, волі і розуму, людського та божественного. Апологетика Релігійний характер філософської думки: ідея Бога. Патристика як історична форма філософствування. Західна та східна патристика Християнський неоплатонізм. Схоластика і екзистенційно-м і стична лінія середньовічної філософії. Поява європейських університетів. Схоластика: суперечка номіналізму і реалізму. Онтологія Фоми Аквінського. Пізня схоластика: номіналізм У.Оккама та його значення для сучасної методології науки.

Від теоцентризму до гуманізму (філософія доби Відродження). Західноєвропейський Ренесанс. Соціально-історичні передумови зміни духовної атмосфери Західної Європи у XIV - XVI ст. Гуманістичний характер філософії доби Відродження. Релігійна реформація. Натурфілософія епохи Відродження: Микола

Кузанський, Галілео Галілей. Соціальна філософія доби Ренесансу: Ж. Боден, Т. Мор, Т. Кампанелла, Н. Макіавеллі.

Тема 4. Філософія Нового часу

Раціоналістична філософія як чинник, що зумовив народження сучасної цивілізації. Ф. Бекон - фундатор сучасної філософії. Філософське обґрунтування нової картини світу. Суперечка щодо методу наукового пізнання. Емпірична традиція філософії Нового часу: Т. Гоббс, Дж. Локк, Дж. Берклі, Д. Юм. Раціоналізм філософії Нового часу: Р. Декарт, Б. Спіноза, Г. Ляйбніц. Просвітництво і "барокова" філософія. Кордоцентризм Б. Паскаля. Філософія історії Дж. Віко. Соціально-історичні передумови ідеології Просвітництва. Культ розуму. Концепція прогресу. Соціально-філософський проект Просвітництва. Німецька класична філософія. Німецьке Просвітництво: філософія історії Гердера, політична філософія В. Гумбольдта.

Класична німецька філософія: загальна характеристика. Трансцендентальна філософія І. Канта. Творча активність суб'єкта пізнання та межі його пізнавальних здібностей. Априоризм. Категоричний імператив І. Канта. Філософія людського «Я» (І. Фіхте). Об'єктивний ідеалізм Ф. В. Й. Шеллінга. Творча інтуїція. Філософія абсолютної ідеї Г. В. Ф. Гегеля. Діалектика як логіка. Філософія історії Гегеля.

Концептуальна новизна поглядів К. Маркса й Ф. Енгельса: матеріалістична ідея практики та нова концепція історії суспільства. Гуманістичний потенціал вчення про людину, відчуження та свободу. Основні етапи розвитку філософії марксизму. Дивергенція марксистської традиції в історії західної філософської думки.

Тема 5. Некласична європейська філософія

Криза раціоналізму Нового часу як ідеологічної та світоглядної основи цивілізації. Становлення нової форми філософії в духовній культурі ХХІ століття. Відродження ірраціоналістичної філософії наприкінці ХІХ століття. Шопенгауер і Ніцше - перші діагности кризи європейського гуманістичного раціоналізму. Формування некласичного типу філософствування. Ірраціоналізм: С.К'єркегор, А.Шопенгауер, Ф.Ніцше. Критика класичної (раціоналістичної) традиції. Головні парадигми сучасної філософії: позитивістська, ірраціонально-антропологічна, релігійна. Відкриття несвідомих поривів життя: філософія життя А.Шопенгауера та Ф.Ніцше, інтуїтивізм А. Бергсона, психоаналіз З. Фрейда. Вплив фрейдизму на мистецтво та масову культуру ХХ ст. Неофрейдизм: А. Адлер, К. Юнг, В. Райх. Екзистенціальна філософія: зміст та різновиди. М. Гайдеггер, А. Камю, Ж.-П. Сартр. Феноменологія. Персоналізм. Неотомізм. Філософська антропологія. Герменевтика. Соціальна філософія Франкфуртської школи. "Негативна діалектика" Т. Адорно.

Тема 6. Українська філософська думка

Історичні умови і культурні традиції та їх відображення в філософських концепціях. Особливості філософії України як явища світової культури. Космізм і гуманізм української філософії. Концепція „елладності” та панестетизму українського менталітету.

“Філософія серця” як основний зміст наукових пошуків. Вплив вчених Києво-Могилянської Академії на еволюцію філософського мислення. Г.С.Сковорода -

фундатор філософії українського духу. Український романтизм (М.Гоголь, М.Костомаров, П.Куліш та ін.). Академічна філософія в Україні (О.Новицький, П.Юркевич та ін.). Філософські думки в працях О.Потебні, М.Драгоманова, В. Антоновича. Філософія періоду піднесення українського духовного життя (В.Винниченко, М.Грушевський, та ін.). Філософська спадщина Д.Чижевського, В.Вернадського. Розробка гуманістично-антропологічної філософії в сучасній Україні. Місце філософії у творенні сучасної духовної культури українського народу.

Тема 7. Філософська рефлексія щодо онтологічних і методологічних засад наукового пізнання

Позитивістська традиція у філософії. О. Конт. Основні етапи розвитку позитивізму. Неопозитивізм: логічний позитивізм, Львівсько-Варшавська школа, Віденський гурток. Проблема демаркації науки і не науки. Процедура верифікації. Б. Рассел, Л. Вітгенштейн. Постпозитивізм. Критичний раціоналізм К. Поппера. Процедура фальсифікації.

Взаємозв'язок філософії і природознавства як одна з найважливіших рис їх історичного розвитку. Натурфілософські та позитивістські підходи до інтерпретації взаємовідносин філософії і природознавства.. Загальнонаукові методологічні принципи як вимоги до наукової теорії. Поняття системності та комплексності дослідження. Методологічні концепції історичного, напрямку філософії науки. Альтернатива діалектичної та синергетичної методології дослідження. Міждисциплінарний і трансдисциплінарний вимір методології. Філософія науки та історія науки. Історична школа філософії і науки (Т.Кун, І.Лакатос, С.Тулмін). Соціальна орієнтація науки як ідеал і реальність. Співвідношення між філософськими концепціями істини і розумінням наукової істини в методології і наук на різних етапах розвитку філософії і науки.

Соціологія науки і еволюційна епістемологія (Ст. Тулмін). Гносеологічний анархізм П. Фейєрабенда. Аналітична філософія.

Тема 8. Філософська антропологія

Діалог філософських доктрин як плюралізм антропологій в сучасній філософії. Проблема людини як один з головних напрямів їх взаємодії. Антропологічна філософія. М. Шелер про природу людини та їх місце у Всесвіті, Послідовники М. Шелера в пошуках сутнісних рис людини /Г. Плеснер, А. Гелен/. Феномен людини в християнському еволюціонізмі П. Теіяра де Шардена. Структурна антропологія К. Леві-Строса. Феноменологічна філософія про світ людського життя.

Життєвий світ як основа суб'єктивності. Проблема походження та існування людини. Світ людського буття. Взаємозв'язок понять „людина”, „індивід”, „індивідуальність”, „особистість”. Людина як біосоціальна істота. Індивід як представник людського роду. Індивідуальність як системна якість, що виражає неповторну, своєрідну єдність природних та соціальних рис людини.

Скінченність індивідуального існування людини. Проблеми життя і смерті. Сучасні дискусії щодо „права на смерть”. Смісл життя людини і людства. Форми духовно-практичного буття людини. Життєві цілі та ідеали. Проблема виживання людини і людства в сучасних умовах.

Тема 9. Філософія техніки

Місце філософії техніки в структурі філософського знання. Місце та роль техніки в світі. Техногенний характер сучасної цивілізації. Тенденції та перспективи технічного розвитку. Основні технічні революції. Основні варіанти оцінки ролі техніки в культурі: технологічний детермінізм, технократизм, техноморфізм, позатехнічне розуміння техніки. Антропологія техніки. Техніка та етика.

ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ПІДГОТОВКИ

1. Бодрийяр Ж. Порядок симулякрів; Тело или кладбище знаков // Символический обмен и смерть. - М.: Добросвет, 2000.
2. Булатов М. О. Філософський словник. - К.: Стилос, 2009.
3. Буслінський В. А., П. І. Скрипка. Основи філософських знань: підруч. - Л., 2004.
4. Валлерстайн И. Конец знакомого мира: социология XXI века. - М.: Логос, 2004.
5. Валлерстайн И. После либерализма. - М.: Едиториал УРСС, 2003.
6. Гадамер Г.-Г. Язык и понимание // Актуальность прекрасного. М.: Искусство, 1991.
7. Гейзинга Й. Природа і значення гри як явища культури. Гра й змагання як чинники формування культури. Ігровий елемент сучасної культури // Ношо Їшієпз. - К.: Основи, 1994.
8. Глюксманн А. Філософія ненависти. - М.: АСТ, 2006.
9. Головка Б. А. Філософська антропологія: навч. посіб. - К., 1997.
10. Губерський Л., Андрущенко В., Михальченко М. Культура. Ідеологія. Особистість: методолого-світоглядний аналіз. - К: Знання України, 2002.
11. Гусев В. І. Вступ до метафізики: навч. посіб. - К.: Либідь, 2004.
12. Гуссерль З. Идеи к чистой феноменологии и феноменологической философии. - М.: Дом интеллектуальной книги, 1999.
13. Декарт Р. Метафізичні роздуми. - К.: Юніверс, 2000.
14. Деліз Ж. Симулякр и античная философия // Логика смысла. - М.: Раритет, 1998.
15. Делез Ж., Гваттари Ф. Анти-Эдип. Капитализм и шизофрения. - Екатеринбург. «Фактория», 2007.
16. Енциклопедія постмодернізму / за ред.: Ч. Вінквіста, В. Тейлора. - К.: Основи, 2003.
17. Єрмоленко А. М. Комунікативна практична філософія: підруч. - К.: Лібра, 1999.
18. Ильенков Э. В. Античная диалектика как форма мысли // Философия и культура. - М.: Политиздат, 1991.
19. История современной зарубежной философии: компаративистский подход / Отв. ред. М. А. Корнеев. - Санкт-Петербург, 1997.
20. Історія філософії: підруч. / за ред. В. І. Ярошовця. - К.: Київський університет, 2010.
21. Кант І. Критика чистого розуму. - К.: Юніверс, 2000.
22. Леви-Стросс К. Структурная антропология. - М.: Академический проект, 2008.
23. Липовецки Ж. Эра пустоты. Эссе о современном индивидуализме. - СПб.: Владимир Даль, 2001.
24. Маркузе Г. Эрос и цивилизация. - М.: Издательство АСТ, 2002.

25. Мерло-Понті М. Тіло як вираження та мовлення // Феноменологія сприйняття. - К.: Український Центр духовної культури, 2001.
26. Миронов В. В. Філософія: учеб. - М.: КноРус, 1998.
27. Ортега-и-Гассет Х. Восстание масс. - М.: ООО "Издательство АСТ", 2003
28. Парсонс Т. Социальная система // О социальных системах. - М., 2002.
29. Райх В. Психология масс и фашизм. - М.: АСТ, 2004.
30. Рикер П. Сам як інший. - К.: Дух і Літера, 2002.
31. Ружмон Д. Любов і західна культура. - Л.: Літопис, 2001.
32. Сартр Ж. П. Бытие и ничто. Опыт феноменологической онтологии. - М.: Республика, 2002.
33. Слотердайк П. Критика цинічного розуму. - К.: Тандем, 2002.
34. Тоффлер З., Тоффлер Х. Революционное богатство: как оно будет создано и как оно изменит нашу жизнь. - М.: Профиздат, 2008. .
35. Філософія: природа, проблематика, класичні розділи: навч. посіб. / за ред. Г. І. Волинки. -К.: Каравела, 2009.
36. Філософія: хрестоматія (від витоків до сьогодення): навч. посіб. / за ред. Л. В. Губерського. - К.: Знання, 2009.
38. Філософська антропологія: екзистенціальні проблеми / В.І. Шинкарук, В.Г. Табачковський, Г. І. Шалашенко, Є. І. Андрос, Г. П. Ковадло. - К.: Педагогічна думка, 2000.
38. Лиотар Ж.-Ф. Состояние постмодерна. - СПб: АлетейШя, 1998.
39. Лук'янець В.С., Соболев О.М. Філософський постмодернізм. - К.: Абрис, 1998.
40. Макаров М.Л. Основы теории дискурса. - М.: Гнозис, 2003.
41. Філософській^ енциклопедичний словник -НАНУ; Інститут філософ, ім. Г. Сковороди; РедЖеш.: В. І. Шинк§рук, ЄГК.^нс^йцщій, ^1. О. Булатов та ін. - К.:Абрис.
42. Філософський словник соціальних^ермін)3'^ за ред. &кдрущенко В.П. - К.-Х.: Р.Н.Ф., 2005.
43. Фрейд З. Очерки по психологии сексуальности. - Х.: Фолио, 2000.
44. Фромм З. Революция надежды. - СПб.: Ювента, 1999.
45. Фуко М. Наглядати й карати. Народження в'язниці. - К.: Основи, 1998.
46. Фукуяма Ф. Доверие: социальные добродетели и путь к процветанию. - Москва: АСТ, 2006.
47. Фукуяма ФА,Сильное государство. Управление и мировой порядок в XXI веке. - М.: АСТ, 2006."
48. Хайдеггер М. Послесловие к работе «Что такое метафизика?» // Время и бытие. - М.: Республика, 1993.
49. Хантингтон С. Столкновение цивилизаций. - М.: АСТ, 2005.
50. Шелер М. Положение человека в Космосе // Избранные произведения. - М.: Гнозис, 1994.
51. Злиас Н. О процессе цивилизации. Социогенетические и психогенетические исследования: в 2-х т. - М.; СПб.: Университетская книга, 2001.
52. Яковенко Б. В. Что такое философия? // Мошь философии. - СПб.: Наука, 2000.

ПІДРУЧНИКИ

1. Бичко А. К., Бичко І. В., Табачковський В. Г. Історія філософії. Підручник. Київ, 2001.

2. Бичко А. К., Бичко І. В., Табачковський В. Г., Ярошовець В.І. // За заг.ред. Ярошовця В.І. Філософія як історія філософії. Підручник. Київ, 2001.
3. Волинка Г. І., Гусєв В.І., Огородник І. В., Федів Ю. О. Вступ до філософії: історико-філософська пропедевтика. Київ, 1999.
4. Гатальська С. М. Філософія культури: навч. посіб. - К.: Либідь, 2005.
5. Філософія: мислителі, ідеї, концепції. Підручник./ В.Г. Кремень, В.В.Ільїн. - К.: Книга, 2005.
6. Причепій Є.М., Черній А.М., Гвоздецький В.Д, Чекаль Л.А. Філософія. Посібник, для студентів вищих навчальних закладів - К.: „Альма-матер” ВЦ „Академія”, 2001.
7. Філософія: Світ людини. Курс лекцій: Навч. посібник /В. Г. Табачковський, М. О. Булатов, Н. В. Хамітов та ін. - К.: Либідь, 2004.
8. Філософія: навч. посіб. / за ред. І. Ф. Надольного. - К.: Вікар, 2010.
9. Філософія як історія філософії: підруч. / за ред. В. І. Ярошовця. - К.: Центр навч. літ-ри, 2010.
10. Філософія, ПідручникЛ за ред. Заїченко Г.А. - К. 1995.
11. Нестеренко В. Г.Вступ до філософії: Онтологія людини. Київ, 1995.
12. Ярошовець В. І. Історія філософії: від структуралізму до постмодернізму підруч. - К.: Київський університет, 2008.

КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ РЕЗУЛЬТАТІВ ФАХОВИХ ВИПРОБУВАНЬ ВСТУПНИКІВ ДЛЯ ЗДОБУТТЯ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ

Фахові випробування проводяться для вступників на навчання за освітньо-професійними програмами підготовки доктора філософії. Оцінювання знань вступників на фахових вступних випробуваннях здійснюється за 100-бальною шкалою від 0 до 100 балів. Програми фахових випробувань відповідають навчальним програмам освітньо-кваліфікаційного рівня магістра відповідного напрямку підготовки.

До складу оцінки результатів фахових випробувань вступників для здобуття ступеня доктора філософії входить оцінка за дослідницьку пропозицію.

Кожне завдання та дослідницька пропозиція оцінюється за кількістю балів від 0 до 100 за критеріями визначеними у Стандарті Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна СО ВНЗ-ДНУЗТ-3.01-2010.

Рівень, шкала ECTS, бали	Теоретична підготовка	Практичні уміння і навички
--------------------------------	-----------------------	-------------------------------

<p>Високий, А, відмінно, 90-100</p>	<p>Вступник має глибокі, міцні й систематичні знання всіх положень теорії, може не тільки вільно сформулювати, але й самостійно довести закони, теореми, принципи, використовує здобуті знання і вміння в нестандартних ситуаціях, здатний вирішувати проблемні питання. Відповідь вступника відрізняється точністю формулювань, логікою, достатній рівень узагальненості знань</p>	<p>Вступник самостійно розв'язує типові задачі різними способами, стандартні, комбіновані й нестандартні проблемні задачі, здатний проаналізувати й узагальнити отриманий результат. Виконуючи практичні роботи, вступник дотримується всіх вимог, передбачених програмою курсу. Крім того, його дії відрізняються раціональністю, вмінням оцінювати помилки й аналізувати результати</p>
<p>Вище середнього, В, С, середній, дуже добре, добре, 75-90</p>	<p>Вступник знає і може самостійно сформулювати основні закони, теореми, принципи та пов'язати їх з реальними явищами, може привести як словесне, так і математичне формулювання основних положень теорії, навести приклади їх застосування в практичній діяльності, але не завжди може самостійно довести їх. Вступник може самостійно застосовувати знання в стандартних ситуаціях, його відповідь логічна, але розуміння не є узагальненим</p>	<p>Вступник самостійно розв'язує типові (або за визначеним алгоритмом) вправи й задачі, володіє базовими навичками з виконання необхідних математичних операцій та перетворень, може самостійно сформулювати типову задачу за її словесним описом, скласти розрахункову схему та обрати раціональний метод розв'язання, але не завжди здатний провести аналіз і узагальнення результату. Виконуючи практичні роботи, вступник може самостійно підготувати робоче місце, виконати роботу в повному обсязі й зробити правильні висновки</p>
<p>Достатній, Д, Е, задовільно, достатньо, 60-74</p>	<p>Вступник відтворює основні поняття й визначення курсу, але досить поверхово, не виділяючи взаємозв'язок між ними, може сформулювати з допомогою викладача основні положення теорії (аксіоми, закони, принципи), знає умовні позначення основних величин та їх розмірність, може записати окремі математичні вирази теоретичного положення за словесним формулюванням і навпаки; допускає помилки, які</p>	<p>Вступник може розв'язати найпростіші типові задачі за зразком, виявляє здатність виконувати основні елементарні операції та перетворення, але не спроможний самостійно сформулювати задачу за словесним описом і визначити метод її розв'язання. Практичні або лабораторні роботи вступник виконує за зразком (інструкцією), але з помилками; робить висновки, але не розуміє достатньою мірою мету роботи</p>

	повною мірою самостійно виправити не може	
Початковий, FX, незадовільно, 0-59	Відповідь вступника під час відтворення навчального матеріалу елементарна, фрагментарна, зумовлена нечіткими уявленнями про закони і явища. У відповіді цілком відсутня самостійність. Вступник знайомий лише з деякими основними поняттями та визначеннями курсу, з допомогою викладача може сформулювати лише деякі основні положення теорії (аксіоми, теореми, принципи, закони)	Вступник знає умовні позначення та вміє розрізняти основні величини, вміє розв'язувати задачі лише на відтворення основних формул, здійснювати найпростіші математичні дії. Виконуючи практичні (лабораторні) роботи, вступник вміє користуватися окремими приладами, але не може самостійно виконати роботу і зробити висновки

При оцінюванні роботи враховуються виправлення. Підсумкова оцінка визначається як середньоарифметичне від загальної суми балів, отриманих за кожне завдання та дослідницьку пропозицію. Випробування вважається складеним на позитивну оцінку, якщо робота отримала не менше 60 балів.

Гарант з підготовки докторів філософії
за спеціальністю 033 – «Філософія»
д. філос. н., проф.

Хміль В.В.